



Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

11. Quid igitur est homo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Aeternitatis Prodromi Caput I.

35

Ecclesia
imitatur
Aquilam.

pulverem alarum volatu collectum, excutit in oculos
cervi, cornibus media insidens, & pennis ora verbe-
rans, donec præcipiet in rupes. Sic Ecclesia hominem
in vetra ruentem, mediâ quasi viâ adoritur, sternitque
ferali cor pulvere. Idem sacerdos facit, cum ad exe-
quiarum epilogum, cadaveri jam intra suum condito-
rium reposito, ter glebam injiciens. *Memento*, inquit,
homo, quia pulvis es, & in pulverem revertêris. Hæc non
jacenti jam & mortuo, sed vivis, & etiamnum cir-
cumstantibus, opportunè & suo loco occinit.

Grues in
excubias
lapillum
pede susti-
nent.

Sapuit in hoc & Philippus Macedo, qui quotidiano
illo carmine monitus, *Philippe homo es*, moderatiorem
se gessit.

Poma Go-
morihæa
cum fran-
guntur in
pulverem
fauiscunt.

Sed & grues hoc nos doceant. Hæc cum nocturnis
temporibus excubias habent, lapillum pede sustinent,
qui lassatis somno decedens, indiligentiam sono coar-
guat. Eadem, cum Pontum transvolant, arenam fer-
runt gutture. Mortales vanitatis arguat sepulchrale sa-
xum, & arena quâ conteguntur. Vitulus ab Hebræis
adoratus, aureus quidem fuit, sed in pulverem reda-
ctus: Statua Nabuchodonosori visa, terribilis fuit; sed
ictu lapilli contrita: Poma Gomorihæa pulchra quid-
em sunt, sed cum franguntur, in vanum pulverem fa-
tiscent: formam & opes ostentat fastuosus homo, de-
dum hæc omnia in cineres rediguntur. Hoc huma-
næ pompæ principium, hic finis. Ergo age quod agen-
dum est, instat Aeternitas.

§. 10. Homo verè miser.

Plin. proe-
mio in lib. 7.
Hist. nat.
Natura
meliorne
homini
mater, an
tristior no-
verca fue-
rit?

Non est satis æstimare, Natura meliorne homini
mater, an tristior noverca fuerit. Ante omnia
unum animantium cunctorum, alienis velat opibus:
ceteris variè tegumenta tribuit, testas, cortices, coria,
spinas, villos, setas, pilos, plumam, pennas, squamas,
vellera. Truncos etiam arborisquæ cortice, interdum
geminio, à frigorebus & calore tutata est. Hominem
tantum nudum, & in nudâ humo, natali die abjicit
ad vagitus statim & ploratum, nullumque tor anima-
lium aliud ad lacrymas, & has protinus vitæ principio.
Ab hoc lucis rudimento, vincula excipiunt, & omnium
membrorum nexus: itaque natus, manibus pedibûs-
que devinctus jacet, fletus animal ceteris imperaturum;
& à suppliciis vitam auspiciatur, unam tantum ob cul-
pam, quia natum est. Heu dementiam ab his initiis
existimantium ad superbiam se genitos! Prima robotis
spes, primumque temporis munus quadrupedi simi-
lem facit. Quando homini incessus? quando vox? quan-
do firmum cibus os? quamdiu palpitans vertex, sum-
ma inter cuncta animalia imbecillitatis indicium? Iam
morbi tot, atque medicinæ tot contra mala excogita-
ta, & hæc quoque subinde novitatibus victæ. Videmus
animalium cetera, mox naturam suam sentire, alia na-
re, alia ire, alia volare, alia serpere: hominem sine do-
ctrinâ nihil scire, non fari, non ingredi, non vefci, bre-
viterque non aliud naturæ sponte, quam flere. Vni ani-
mantium luctus est datus, uni luxuria, uni ambitio, uni
avaritia, uni superstitio, uni immensa vivendi cupido.
Nulli vita fragilior, nulli rerum omnium libido major,
nulli pavor confusior, nulli rabies acrior. Denique ce-
tera animantia in suo genere probè degunt: congrega-
ri cernimus, & stare contra dissimilia. Leonum feritas
inter se non dimicat: serpentum morsus non petit ser-
pentes: ne maris quidem belluæ ac pisces, nisi in diver-
sa genera, sæviunt. Homini plurima ex homine sunt
mala.

§. 11. Quid igitur est homo?

Arist.
Trifon.
Plauto.
Sophoc.
Pindaro.

Si pifcas gentes audiamus, Homo est Fortunæ lu-
lus, Inconstantiæ imago, Corruptionis speculum,
Temporis spoliū, Mortis mancipiū, versatile Se-
pulchrum, fragile Simulachrum, tenuis Umbra, Umbra

A somnium, Spirans cadaver, Vivamors, Pila quâ ludit
Deus.

Si Senecam interroges, *Quid est homo?* respondebit.
Imbecillum corpus & fragile, nudum, suapte naturâ
inermè, alienæ opis indigens, ad omnem fortunæ con-
tumeliam projectum, cuiuslibet pabulum, cuiuslibet
victima, &c.

Si sacros scriptores interrogemus, Homo est esca
vermium, fæcus stercoreum, calamitatis ludibrium,
imbecillitatis exemplum; est nuntius præcurrens, na-
vis pertransiens, avis transvolans, fumus evanescens,
gracilis spuma, invidiæ trutina, stilla situla, momen-
tum statera, gutta roris antelucani, hospes unius diei;
est flos, fœnum, universa vanitas, pulvis & cinis, inane
& nihilum.

Interim nos miselli nomenclaturas ingentes teximus
speciosissimorum titulorum: grandia nomina operose
ambimus, & sine omni aurium vulnere audimus Ma-
gnifici, Perillustres, Felices, Pii, Potentissimi, Augu-
stissimi, Invictissimi, Optimi, Maximi. † Quid restat,
nisi ut Saporem Persarum Regem imitemur, qui epi-
stolam, quam ad Constantinum Imperatorem dedit, sic
exorsus est: *Rex Regum Sapor, particeps siderum, frater So-*
lis & Luna, Constantino fratri meo salutem plurimâ. * Aut
si malumus, nomina trahamus ab rege Bisnageni, qui
salutabatur, Sponsus bonæ Sortis, Magnarum provin-
ciarum Deus, Regum potentissimorum Rex, omnium
equitatum Dominus, Magister & doctor loqui ne-
scientium, triumphator Imperatorum Imperator, omnium,
quæ videt, Conquistor, conquistorum Conservator;
quem octo mundi partes metunt, Eques cui cæmo par,
& fortissimorum quorumque Debellator, elephantor-
um Venator, Dominus Orientis, Austri, Septentrio-
nis, Occidentis & maris. Hæc Perrus Jarricus percerfer.
Nunquid titulorum satis? Si lubet, addamus elogio-
rum seriem, quam Soldanus in litteris præmisit hunc
in modum: Salmander omnipotens ante Carthaginē,
Dominus Jordanis, Dominus Orientis, Dominus Beth-
lehem, Dominus paradisi, Præfectus inferni, maximus
Imperator Constantinopoleos, Dominus aridæ ficus,
Dominus quæ Sol & Luna meant, Protector primi sa-
cerdotis Joannis, Imperator, Rex Regum, Dominus
Christianorum, Judæorum, Turcarum, Amicus Deo-
rum. Non multo aliter Solymannus nostro Cæsari scrip-
psit his verbis: *Carolo Quinto Imperatori semper Augusto,*
Belgæ, coævus Soliman, ex victori nobilissimæ, Ottoman-
orum prosapia ortus, Imperator Turcarum, Rex Regum, &
Dominus dominantium, Imperator Trapezuntinorum ac
Constantinopolitanorum, Dominator mundi, & terre domi-
tor, &c. Quid vultis amplius? O verè splendida misce-
ria! ô Cinis & nihilum! ô vanitas vanitatum! Turpissi-
ma est ignorantia, cum homo se hominem esse obli-
viscitur.

§. 12. Ad rei funebres ofores.

Abite igitur non hominēs, sed milvi, qui etsi ra-
paciissimi, semperque famelici, nihil tamen escu-
lenti rapiunt umquam ex funerum ferculis: vos, etsi ce-
tera curiosissimi, nihil tamen, quod funus oleat aut
pollincturam, facile umquam tangitis. Gravior vobis
est quævis cæna sub quacumque arbo, quam vel lau-
tissima sub taxo aut cupresso. Omnem Libitinæ appa-
ratum pessimè odistis, nec quidquam malletis quam
omnem mortis memoriam abolere. At videte quam
hic largiter deliretis, cum sacra pagina clarissimè mo-
neat: *melius esse ire ad domum luctus, quam convivii.* Vo-
bis verò alia omnia potius agere lubet quam sanctè lu-
gere, & mortis meminisse. At cavete, ne, dum brevem
luctum cauetis, non caveatis æternum.

§. 13. Omnis

Consol. ad
Marciam
c. 11.

Isai. David,
Bern. alios.
Arist. ad-
scribit hæc:
Homo quid
est? Imbe-
cillitatis
exemplum,
fortunæ lu-
dibriū, &c.

In hac verba
Georg. Pass.
Mucus coi-
nicem, egre-
giam edidit
cantionem.
in suo Orpheo
mixto.
Marcellin.
lib. 17.
Aur. Jarric. to.
1. Theauri
rer. indicat.
mibi pag.
653.

Elogiorū
series in
litteris à
Soldano
præmissa.

O blivio
sui, igno-
rantia tur-
pissima est.